

<p>Kehaline aktiivsus</p> <p>Õpilane teab, kuidas õnnetuse korral toime tulla ning oma vigastusest õigesti teada anda.</p>	<p>Õppeaine: kehaline kasvatus</p>
<p>Kooliaste: II kooliaste</p>	<p>Kestus: 45 minutit</p>
<p>Tunni eesmärgid</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Õpilane oskab jälgida kehalist seisundit liikumistegevuse ajal ja peale seda. 2) Õpilane teab peamisi liikudes juhtuda võivaid vigastusi ja esmast käitumist nende korral. 	
<p>Tunni ettevalmistus</p> <p>Õpetaja tutvub meetoditega „Struktuurne kuulamine“ ja „Improkõne“. Õpetaja teeb tunni jaoks kokkuleppe kiirabitöötajaga, kes aitab tundi läbi viia ning tutvustab õpilastele peamisi vigastusi. Selle sammu puhul võib koostööd teha ka kooliõega.</p>	
<p>Tunni kirjeldus</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Õpetaja on liikumisõpetuse tundi kaasanud kiirabitöötaja, kes tutvustab ja näitlikustab õpilastele võimalikke liikumisel tekkivaid vigastusi/traumasid ning kirjeldab eeldatavaid tegevusi selle järgselt. 2. Esmalt õpetaja tutvustab õpilastele antud tunni eesmärki ja teemat ning rõhutab struktuurse kuulamise olulisust antud tunniteema osas. Õpilaste ülesanne on kiirabitöötaja kuulamise ajal märgata erinevaid argumendi osasid, näiteks: <ol style="list-style-type: none"> a. kuidas peab erinevate vigastuste korral käituma? (väide); b. miks peab käituma just kirjeldatud moel? (seletus/tõestus); c. miks on oluline kirjeldatud samme järgida? (seletus/tõestus/järeldus). 3. Õpilased kuulavad kiirabitöötaja selgitusi erinevate võimalike liigutustegevuse käigus tekkivate vigastuste/traumade ning nende korral tegutsemise kohta. 4. Kuulamise ajal püüavad õpilased leida ning meelde jätta või kirja panna olulisemaid argumente või nende osasid. 5. Õpetaja toob erinevate liigutustegevuste käigus võimalike juhtuvate vigastuste/traumade näiteid ning laseb õpilastel välja tuua nende arvates kõige olulisemaid argumente, miks oleks oluline ja efektiivne just kirjeldatud moel käituda. <ol style="list-style-type: none"> a. NB! Tunni lõpus toimuvat kokkuvõtet võib läbi viia ka meetodile „Improkõne“ tuginedes. Sellisel puhul peaks õpilasele kirjeldama olukorda, millesse tema või sõber sattunud on, ning paluda tal argumenteeritult kirjeldada, kuidas ta olukorras käituks. Tähelepanu 	

tuleks pöörata sellele, et õpilane mitte üksnes ei loetleks vajalikke tegevusi, vaid ka selgitaks, miks ta just selliselt käituks.

Hindamine

Tunni lõpus antud vastuste või peetud improkõnede põhjal saab tunnustada aktiivsemalt osalenud õpilasi.

